

Lubelskie Samorządowe Centrum Doskonalenia Nauczycieli

<https://www.lscdn.pl/pl/publikacje/cww/spe/8672,Kluczowe-elementy-wchodzenia-w-interakcje-z-dzieckiem-dotknietym-depresja-lub-in.html>
27.04.2025, 03:20

Data publikacji: 26.06.2017

Autor: Marzena Smyk

Kluczowe elementy wchodzenia w interakcje z dzieckiem dotkniętym depresją lub innymi zaburzeniami nastroju

W szkołach na każdym szczeblu edukacyjnym spotykamy dzieci zmagające się z depresją lub innymi zaburzeniami nastroju. To „znak” naszych czasów i takich dzieci będzie coraz więcej. Przebieg chorób afektywnych ma często charakter niespecyficzny dlatego łatwo pomylić ich objawy z agresją, niechęcią do nauki czy nadmiernym eksponowaniem własnej indywidualności, np. zbyt perfekcyjnym wyglądem lub skrajnym zaniedbaniem.

Taki uczeń często zakłada „maskę” lekkoducha, cichej myszki lub awanturnika, żeby ukryć swoje prawdziwe problemy. A czasem może to być desperacka forma zwrócenia uwagi na zasadzie „Proszę, pomóżcie mi!”, bo przecież ile czasu można toczyć walkę z samym sobą w skrytości ducha? Jeśli dziecko znajdzie oparcie w rodzicach, to rokowania są bardziej optymistyczne i większa szansa na poprawę czy lepsze funkcjonowanie w dorosłym już życiu. Czasem szkoła jest jedynym miejscem, gdzie dziecko może lub raczej powinno znaleźć wsparcie i należytą opiekę ze strony nauczycieli. Nasuwa się pytanie, co możemy zrobić, by choć trochę pomóc i dlatego postaram się to przybliżyć w kilku punktach:

A jak **ADAPTACJA** W kontakcie z dzieckiem z zaburzeniami nastroju potrzeba więcej czasu na przyzwyczajanie się do nowych warunków (nauczyciel, klasa, szkoła). Zbyt gwałtowna próba integracji może przyczynić się do wycofania dziecka lub sytuacji „ucieczkowych”, a tego byśmy nie chcieli...

B jak **BEZPIECZEŃSTWO** Porażki i błędy zdarzają się każdemu z nas, jednak wchodząc w interakcje z dzieckiem, staramy się nie mówić na forum klasy o jego dysfunkcjach, niepowodzeniach czy problemach. I nie chodzi tutaj o unikanie rozmów, ale o to, by dziecko czuło, że może zaufać nauczycielowi. Rozmowa na osobności to o wiele lepsze rozwiązanie.

C jak **CIERPLIWOŚĆ** Okazujmy cierpliwość, zrozumienie i doceniajmy najmniejszy

wkład pracy i zaangażowanie. Czasem wystarczy pochwała, plus za aktywność. Niby niewiele, ale może działać cuda. Dzieci z zaburzeniami nastroju, fobią czy depresją mają często problemy z koncentracją i pamięcią, więc okazywanie zniecierpliwienia na pewno im nie pomaga.

3D - DUŻA DAWKA DOWARTOŚCIOWANIA 😊 Ostatni już punkt ma największe znaczenie, szerszy wymiar... Obraz samego siebie jest u tych uczniów mocno zniekształcony. Niska samoocena utrudnia prezentowanie siebie na forum i osiąganie sukcesów. Słowa pochwały wypowiedziane przez nauczyciela uskrzydlaają, dają wiarę we własne możliwości. Może nawet warto wyjść poza ramy i nie trzymać się kurczowo przedmiotowego systemu oceniania, szablonowego traktowania, bo przecież każde dziecko ma inne możliwości. Mam tutaj na myśli angażowanie do różnych działań, konkursów czy nawet pracy w parach, grupach, gdzie jest możliwość doświadczenia sukcesu. W szczególności dzieci z zaburzeniami o charakterze depresyjnym czy fobiami potrzebują szeroko pojętej indywidualizacji. My jako nauczyciele nic nie stracimy, a dziecko może tylko zyskać i przyczyni się to niewątpliwie do jego lepszego funkcjonowania.

Marzena Smyk

[Powrót do poprzedniej strony](#)

[Poprzednia Strona](#)
[Następna Strona](#)